

Sygn. akt I CSK 563/11

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku K. M.

przy uczestnictwie Miasta Stołecznego Warszawy, M. J. i innych,
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 kwietnia 2012 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika Miasta Stołecznego Warszawy
od postanowienia Sądu Okręgowego
z dnia 21 stycznia 2011 r.,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
oddala wniosek wnioskodawczyni i uczestników [...] o
zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnianie

W sprawie o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie własności nieruchomości, Sąd Okręgowy zaskarżonym postanowieniem oddalił apelację

uczestnika Skarbu Państwa - Prezydenta m.st. Warszawy od postanowienia Sądu Rejonowego uwzględniającego wniosek.

W skardze kasacyjnej uczestnika postępowania Miasta Stołecznego Warszawa skarżący uzasadnił wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania występowaniem przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.). Dlatego też przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Sformułowane przez skarżącego zagadnienie prawne pozbawione jest cech kwalifikujących je jako istotne w przyjętym rozumieniu.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Argumentacja uzasadnienia wniosku o przyjęcie wniesionej skargi do rozpoznania ze względu na tę przesłankę, na tle jej podstaw oraz motywów zaskarżonego postanowienia nie daje podstaw do takiej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem Okręgowym, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. Z braku przesłanek do odstąpienia od zasady wynikającej z art. 520 § 1 k.p.c. oddaleniu podlegał wniosek wnioskodawczyni i uczestników postępowania o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.